

NÉPAKARAT

Előfizetési árak:

Egész évre 96 K, Félévre . . . 48 K,
Negyed „ 24 „ Egy óra . . . 8 K.

Kiadja: a Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Párt.

Felolós szerkesztő:

FRANKE JÁNOS.

Társzerkesztő:

WÄGNER ANTAL.

Egyes példány ára 1 korona.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, Baross-utca 48, földszint 2.

„Retorzió!”

Bocsáss meg, kedves munkástestvérem, csak egy pillanatra tartóztattak föl, ha volna időd! Szeretnék valamit tisztázni veled. Nézd, van itt egy-két „munkásvezér”, akik azzal bolondítottak, hogy bevezetnek a kommunizmus paradicsomába. Ennek a néhány dologtalan fráternek az a kenyere, mindig olyat ígér neked, amit nem tud megadni. Nézd, ez nekik üzlet, jói jövedelmező bolt; mindegy, hogy a te bőrdel hán dléznek. Az ő „szociális többtermelésük”-ből fakadt az a rengeteg gerstli és tökkáposzta, amivel egy millió disznót hájjá lehetett volna hizlalni és amit — te fogyasztottál el — jó egészséggel. Látod, még számon sem kérted azokat a munkástestvéreidet, akiket ezek a haramiák a Tisza izszapos fenekére küldtek!

Nézd, ezek még mindig a te nevedben beszélnek és közben elfelejtene k hátra nézni, hogy áll-e valaki mögöttük. Nem, nem, senki! De hangosak, hogy valamilyen politikai hasznot zsonglórködjének ki maguknak. Mit törődnek azok veled? Nézd ezeknek a peidloknak, garamiaknak, buhíngereknek csak döronggal lehet a fejébe verni, hogy eljártszották már kisdéd játékaikat. Különb en nem veszik észre. Vastagabb az arcuk bőre, mint a rinoceroszé.

Nézd, nekünk sajongna a lelkünk, ha megint és megint becsapnának. Állj eléjük és mond meg nekik: retorziót! elég volt. Wirtschaftból! nem alkuszunk! nézzék urak, elvtársak, válogatott cigányiegyének, álljanak egy házzal odébb!

A szakszervezetek botrányos visszaélései.

Hol vannak a milliók? — A kormány és ügyészség különös figyelmébe.

A jakab-köztársaság kikiáltásakor csak úgy dülték be az „elvtársak” a sok különféle „szág”-szervezetekbe. Persze, nem önként, nem a sok keselyű orr fölötti lelkesedésből, de mert muszáj volt. Tudjuk, hogy a szociáldemokrata terror akkor dühöngött a legjobban. Aki nem iratkozott és nem lépett be a hóhérligába — legyen az szakszervezet vagy vörös hadsereg — annak az „elvtársnak” vége volt. Az akár a végrendeletét is csinálhatta már. Egyszerűen nem kapott munkát, nem kapott állást, nem kapott élelmiszerjegyeket, sem semmiféle jogcímét arra, hogy élhesen. Hogy mit csináltak azokkal, akik a bolsevik hadseregbe nem akartak belépni — mindenki tudja. Soha nem látott még a világ oly pressziót, oly kényszert — mint a jakab-tanácsköztársaság alatt. S így érhető, hogy az a pár sovány-ezer ember, akit eddig is csak a féktelen terror hajtott a vörös rabigába — néhány hét alatt sok száz és százezer főre emelkedett. És dült a pénz! És a szegény korbáccsal-terrorral a vörös akolba hajtott „prolik” fizettek mint a köles. Fizettek előre, fizettek hátra, fizettek jobbra, fizettek balra, fizettek, hogy a szemük kopogott és fizettek, hogy a nyáluk csak úgy csurgott. Hogyne, hiszen mindenki ellenforradalmár és áruló volt, aki nem rakta magára a vörös kaftánt.

Milliók és milliók gyűltek így össze a kommunista-szociálista szakszervezeteknek — a multból is eléggé jól ismert feneketlen pénztáraikba,

hiszen voltak szakszervezetek, hol a tagok 5 és 10 korona, adó-

kat fizettek havonként. Jakab-adót.

Mi lett most — a jakabtanácsköztársaság bukása után — e rengeteg milliókkal? Hiszen helyiségeket ingyen kommunizáltak maguknak, semmiféle szervezési költségeik nem voltak, ezt a mártírállam kasszájából „fedezték” — Lenin receptje szerint — a segélyezések szintén az államkasszából vétettek — hová lettek azok a sok-sok milliók? A szegény, kifosztott, koldusbotra jutott, az utcára kidobott, az eh ségtől és nyomortól összeeső proletárok milliói — kiknek most oly jól esne egy darab száraz kenyérré való — abból, amit befizetni kényszerítettek a betyártársaságnak.

Ugye — elköltötték, elherdál-

ták könnyelműen a keselyűorra „vezér-urak” — ezekre rugó fizetéseket vettek föl és átalányokat, de az elszámolással — a szociáldemokrata káté erkölcsstana szerint — adósak maradtak!

Vigyorgó pofával hengegtek pökhendien a prolik pénzén mikor ezek napi 25 koronás segélyből kénytelenek voltak családjajaikat fenntartani!

A becsapott, kárvallott, elárult, felrevezett magyar munkásság nevében követeljük az „elszámolást”. Az állam tegye reá a kezét a sok illegitim milliókra — ha van még hirmondó belőlük — és akkor nem lesz zavarban, hogy miből fizessen segélyeket a munkanélkülieknek!

Az államügyészség majd kikutatja — hogy hol vannak a milliók?... Δ

A közalkalmazottak nyomoruságos heilyzete.

Nem tudjuk eléggé hangsúlyozni: ők voltak a társadalom legmostohább gyermekei, legkitaszítottabbak, az éhezők, a lerongyoltak. A Károlyi-kormány negligálta őket, Kun Béláké valósággal üldözték, és most, amikor azt hitték, hogy végre dereng, újra kinullázta őket éppen az a kormány, amelyik keresztény nemzeti programmal jött. A tél itt kopogtat az ajtójukon, lyukas cipő ásítzik le a lábukról és a ruhájukat semmiféle szabóraffinériával sem lehet már újra átfordítani.

Még a hajdani reakciós kormányok is támogatásban részesítették ezt a nemzeti szempontból megbízható és értékes elemet. A legfőbb ideje tehát, hogy a jelenlegi kormány is szanálja az állapotokat: utaljon ki rendkívüli ruhasegélyt, beszerzési átalányt, különösen a budapesti közalkalmazottak részére és sürgősen, hiszen mindenki tudja, hogy Pesten milyen „mérgegrága” az élet és levegőből nem lehet élni. Ennyit joggal elvárhatunk a magyar kormánytól.

Az entente a bolsevikiek ellen.

A szövetségese k legfőbb tanácsa megkérte a német kormányt, hogy a Németországban tartózkodó összes bolsevik orosz zsidókat tartóztassa le.

Földbirtokreform. Gazdasági csőd. Kivándorlás,

vagy
többtermelés és szociális jólét!

Magyarország mezőgazdasági életének egy igen jelentős fázisát éljük. Az iszonyú gazdasági krízis dacára, meg kell indítani az intenzív munkafolyamatot; meg kell oldani a „földbirtokreform” kérdését; emellett meg kell jelölni azt a kivezelő utat, amely a káoszból az ország gazdasági helyzetét európai nivóra emeli és a keresztény magyar nép egzisztenciális érdeke veszélyeztetése nélkül, a dolgozó népmilliók szociális jólétét megteremti... Két főcél kell tehát szolgálni és pedig a passzívák lehető igazságos kiegyenlítését és az újabb aktívák megteremtését.

E nagy horderejű probléma megoldási módzataival foglalkozik ma Magyarország csaknem minden valamirevaló földművelésügyi kapacitása. És e kérdés megoldási mozzanatait lesi éber figyelemmel a külföld minden rendű-rangu közigazdasági mecénása.

A legnagyobb szaktudással és hozzáértéssel kell tehát az ország mezőgazdasági termelését kezelni és a legmesszebbmenő tárgyilagos kritikát kell vele szemben megengedni.

Mint agrárállam, mezőgazdaságunk lesz az, amelyet a háborus terhek nehéz sulyát kell kibállanszírozni. Az igénybevétel sulypontját, a teherbíróképességet a mezőgazdasági termelésünkre kell — zökkenés nélkül — átvenni... Ezt az irányt már most kell precizírozni és az egész mezőgazdasági termelést ebbe az irányba kell terelni.

Mezőgazdasági termelésünk kiépítése ezért megkívánja, megköveteli, hogy e kérdéssel a szakemberek minél behatóbban foglalkozzanak. Annál is inkább, mert a jelenlegi irányelvek eddig még semmi garanciát erre nem nyújtanak. Sajnos, de így van. Az idő halad, mezőgazdasági termelésünk pedig mindig jobban és jobban visszamarad.

Ha ugyanis a tárgyilagos kritika bonckésével analizáljuk azokat a reformokat, amelyek e téren a jelen pillanatban irányt szabnak, úgy azt találjuk, hogy ezek bizony nagyon szomorú perspektívát nyújtanak... Itt ugyanis azt látjuk, hogy az ország legszentebb javai ismét kortes-célokot szolgálnak. A Károlyi—Buza—Barna-féle szétforgácsolási földbirtokpolitika, amely már egyszer csőd szélére jutatta az ország mezőgazdaságát, ez ismét az irányadó, illetve ennek a nyomdokain halad az új agrárpolitika. Ez ellen a szétarabolási politika ellen küzdöttek már a kommunista földbirtokpolitika legvérmesebb propagálói is, mert

belátták, hogy evvel veszélyeztetik a nagyvárosok („az ipari proletáriátus”) és az egész ország élelmiszerekkel való ellátását. Különböző már a régi Magyarország területe (beleszámítva a hegyeket is!) sem tudta kielégíteni a földéhség olyan arányú kielégítését, hogy mindenki cca 10 holdnyi birtok-minimumhoz jusson. Kérdjük tehát, nem ismétlődhet-e meg ismét az, ha ezen az uton haladunk, hogy csődbe jut az ország közigazdasága és nyomorba kerül az ország produktív egzisztenciája?

Mindezekről eltekintve, igen bonyolultá teszi a jelenlegi „birtokreform”-ot a kisajátítás kérdése is, amely cca 12.000 birtokot akar kisajátítani, ami 15—16 millió katasztrális holdnak felel meg, kat. holdanként — hiteles megállapítások szerint — cca 2270—3000 koronába kerül. Ugy, hogy ez a kisajátítási „üzlet” csak potom 45 milliárdba kerülne, illetve ha meg kellene szerezni, akkor 450 milliárdot kellene adni érte... Az ország és a nép terhére 450 milliárd új terhet hozni, csak azért, hogy „földformáljunk” és „parcellázzunk” — ez nem a nép szociális jólétének a megteremtése, hanem a nemzet és a dolgozó nép örök, néma, hideg sirja...

Ez nemcsak az egész ország közigazdaságának jelentené a tökéletes csődjét, de romlásba döntené az „új kisgazda-társadalmat” is... Föltéve, hogy a 10 holdas „új gazda” számára a föld árát hiteleznek, még akkor is a szükséges felszerelési költség — számítás szerint — 65 ezer korona adósságot jelentene számláján... Ugy, hogy a viszonyok netaláni javulása esetén a mostani „rossz pénz”-ben felvett kölcsöneinek még a kamatait sem tudná földecskéjéből kitermelni... Az ily „birtokreform” a leggerincesebb nemzetfentartó elemet, a falut késztevé a kivándorlásra...

Mezőgazdaságunk évi termés-hozama emelésénél sem látunk — az első munkálatokat illetően — valamelyes intenzívitást. Hivatalos közegyezők, akik ma ezen a téren irányítanak, azok ugyanis csak a „rég”i termés-hozam”-ra törekszenek; holott valutajavítás szempontjából az évi termés-hozam emelése — a többtermelés kérdése — nagyszabású nemzeti érdek. A többtermelésre vonatkozó szakértői becslések arról győznek meg bennünket, hogy egyedül csak a többtermelés problémájának helyes megszervezése, illetőleg megindítása pótolhat mindent; vagyis egyedül a többtermelés az, amellyel az ország zilál gazdasági helyzetéből, a gazdasági csőd széléről kivezethetjük kátyuba jutott szekerünket.

Ha csak a „rég”i termés-hozam”-ra törekszünk, úgy az nagyon siralmas jövőt biztosít nekünk. Ez a régi termés-hozam — a statisztika

kon, míg ha külföldi adósságokat csinálunk, úgy becsapódhatunk és egyszer csak azon vehetjük észre magunkat, hogy újra kerül az utolsó baltánk.

A mezőgazdasági többtermelés megteremtése céljából, azonnal hozzá kell látni a munkához. Gépgyártó iparunkat mozgósítani kell, mezőgazdasági gépekkel kell ellátni a falut és kisvasutak kiépítésével hozzá kell fogni a szövetkezeti többtermelés honmentő munkájához. A mezőgazdasági nagyüzemeket kényszertermelésre kell fogni, hogy maximális áron élelmiszerekkel láthassák el a városi munkásságot és különösen a fixfizetésű állami alkalmazottakat. Így az állami alkalmazottak megélhetése biztosabb, mert nincs kitéve a piaci árak konjunktúrájának, másrészt az államháztartás stabilabb lesz, mert nincs kitéve a bérfizetések folytonos hullámzásainak.

Egyébként is szociális szempontból az ország dolgozó milliói számára lényegtelen az, hogy a jelen pillanatban milyen a birtokviszony. A dolgozók szociális érdekét tekintve, nem feltétlenül szükséges az, hogy ebben az országban mindenki egyformán gyáros és egyformán földbirtokos legyen. A leglényegesebb kellek szociális szempontból csak az, hogy ebben a hazában, minden becsületes dolgozónak, emberhez méltó tisztességes megélhetése, kulturája és műveltsége legyen; egy szóval, az egész dolgozó-társadalom szociális jóléte biztosítva legyen.

A dolgozó magyar nép számára a szociális jólétet nem adósságcsinálással, de munkával, — jelen értelemben — intenzív mezőgazdasági többtermelés meghonosításával lehet csak teremteni. És ha az általános szociális jólét megteremtésével földművelő-osztályunk gazdasági helyzetét szilárdá tettük, akkor már igen, — de csak akkor — lehet fokozatosan a parcellázási folyamatot megindítani és a földéhséget a nemzeti egyetemesség közérdeke veszélyeztetése nélkül kielégíteni.

A dolgozó magyar nép legszentebb jogaival nem szabad tehát kortescélokot szolgálni. Az egész ország legéletbevágóbb problémáját nem szabad veszedő, licitáló politikusok prédájává tenni. Nagytudásu hozzáértő szakembereket kell alkalmazni, akik azonnal megszervezik és megindítják az egész vonalon az intenzív mezőgazdasági többtermelés nagy horderejű munkáját; megakadályozzák evvel a kivándorlást és a dolgozó magyar nép szociális jólétét biztosítják.

Munkából, többtermelésből fakad a népek boldogsága — a szociális jólét!

A nemzeti termelésnek, illetve az új földbirtok-politika irányelvének arra kell törekedni, hogy elsősorban a nemzeti termelés intenzívitásával az évi termés-hozamokat emeljük. Az ország közigazdasági egyensúlya helyreállításának ez a legreálisabb és legbiztosabb módja. Hiába csinálunk adósságokat, akár az egész nemzeti vagyont (ha van!) elhelyezhessük kötvényekbe, kivihetjük külföldre, ha nem dolgozunk és nem biztosítjuk mezőgazdasági termelésünk intenzívitását.

A nemzeti termelés, az új agrárpolitika csak a munka jegyében indulhat meg, amely egyedül és kizárólag a mezőgazdasági többtermelés megvalósításában állhat... Idevonatkozó statisztikai adatok és közigazdasági szakértőink kalkulációi arról győznek meg bennünket, hogy hazai többtermelésünk 10 milliárd befektetéssel évi 60 milliárdra emeli (békebeli 19 milliárddal szemben) az évi termés-hozamot. Ezzel elérhetjük azt, hogy bankjegyeink aranyfedezete helyébe egy nyerstermény-fedezetet biztosítsunk, amellyel valutánkat egy csapásra helyreállíthatjuk és a szomszéd államok aranyait ideszivárogtathatjuk. Az élelmiszer-krízis nyomása alatt selymülő európai államoknak nem aranyakra, de élelemre van szükségük. Itt csak becsületes munkával segíthetünk magun-

kasszához. Ezen az uton tudósít mindenkit, hogy azok a bizonyos proletár aranypénzek már elkészültek.

A „Népakarat“-ot Rotschild finanszírozza.

(Egy sötétben bajkáló rémhírtérjesztő ellenforradalmár.)

Mozaikok.

Tíz évvel ezelőtt egyik párisi újságíró egy klubban lefogadta, hogy ő a legelőkelőbb társaságban megfordul, együtt vacsorázik, mulat 24 órán keresztül anélkül, hogy egy frankot elköltene. A fogadást meg is nyerte. Frakk-, klakk- és lakkba vágta magát és megjelent egyik, tényleg legelőkelőbb menyegzőn. Senki sem tűnt fel a népes gyülekezetben ez az előkelő idegen. A menyasszony hozzátartozói azt hitték, hogy talán a vőlegénynek valamilyen távoli rokona, a vőlegény meg az ellenkezőjét gondolta. Autózott, lakomázott, pezsgőzött, drága szivarokat szívott, sőt a menyasszonyt is össze-vissza csókolta a végén... Valami ehhez hasonló élményt akart a napokban egyik nagy napilap zsidó riportere. Csakhogy rajta vesztett. Színes riportot akart írni az utcasarkok cigarettá-árúsitóiról és közelebről akarván őket tanulmányozni, ő maga is piszkos katonaruhába öltözött és az Emke sarkán beállt a „többiek“ közé. Pár perc múlva már boldogan énekelte: „Réta, urak, réta, cigareta. Megjött a finom albán és a dritte... van még egy pár darab...“ Pechje volt. A rendőrség éppen razziát tartott és a díszes társaságot Sz. A. urral együtt bekísérte. Ez eddig még regényes volt, de most jött a dolognak a kellemetlenebb oldala. Csak egy kis megincselés után kapott levegőhöz: „uraim, hát... hát én újságíró vagyok.“... Persze, azt az egy-két izét, amit „tévedésből“ lemértek, már hiába pardonkodták vissza az udvarias rendőrök. Sz. A. ur — azt hisszük — elég „színes“ riportot vitt „haza.“

Dróttalan rémhírek.

Kassák Lajos szent fogadalmat tett, hogy ezután csak olyan verseket ír, amelyek előlről hátrafelé olvasva is érthetők.

Szabó Dezső filozemita pártot alapít. Elenjelöltje a rombach-utcai kerületben Szász Zoltán lesz antiszemita programmal (— nem pogrommal).

A zsidók tömegesen vándorolnak ki Magyarországból. Vázsonyit, Buchingert és Garamit is magukkal viszik.

Roboz Imre átveszi a keresztény lapok szerkesztését.

A kommunisták Pest környékén titokban hatalmas raktárakat építenek gerstli, tökkáposzta és kukorica dara részére, hogy egy eljövendő kommunizmusban ne éhezünk.

Az „Uj Nemzedék“-nek sikerült Bródy Sándort, a „magyar irodalom gyöngyét“ munkatársul hosszasan kapacitálás után megnyernie. Ezt a hírt még nem erősítették meg.

A hamis 25 koronásokat Kún Béla 25 kor. 50 fillérért bárki kivánságára azonnal beváltja törvényes ércpénzre — csak állítsák bár egynegyed órára az állam-

A gyónás megszenteltelítői.

A „vörös betyárok“ gazságaiból.

Eger vidékén a „vörösbetyárok“ papi ruhába öltözve az egri érseket brutális módon inzultálták, — amint az a „Népszava“ neveltjeihez és öntudatos szociáldemokrata-kommunista elvtársakhoz illik. A környék falvainak katolikus templomaiban egyházi ruhákban „gyóntattak“, hogy így — a gyónási titok örve alatt megszerezzék az ellenforradalmi híreket s ezek alapján egész csomó embert végeztek ki a bitófán.

Illetékes helyen őrzik is azon fényképeket — melyeket sikerült megszerezni, melyek a „vörös betyárokat“ papi ruhában „egyházi funkciójukban“ ábrázolják. Itélje meg minden épeszű, józan gondolkodó ember, hová jutott volna ez a szegény Mártírország — ha a proletárdiktatúrának nevezett csirkefogó-társaság még sokáig fennmarad.

Ilyen gaztettek után akadhat-e még ember, aki védeni, mentgetni tudja a proletárdiktatúra „jóhiszemű“ támogatóit? Van-e ember — akit magyar anya szült — aki velük szemben a radikális elbánást tulszigoronak tartja s szemforgató, krokodilkönnyeiket ejtő álhumanizmussal nyitott hátsó ajtókat keres — hogy a társadalomnak ezen kivetett csatorna-sőpredékét futni engedje?

A lámpavasat nemcsak a „vörös betyárok“ hanem a bolsevik-rendszer védelmezői is megérdemlik. Bármik legyenek is azok!...

PÁRTHIREK.

Értesítjük párttagjainkat, hogy a kerületi pártszervezések munkája a napokban megindul! Lelkes párttagjaink óhajának eleget téve, kérjük tehát a szervezés minél intenzívebb módon való kiépítését.

A pártvezetőségi ülés minden héten a jelzett napon és időben lesz megtartva. A kijelölt kerületi delegáltak is jelen legyenek!

Azok a munkástestvéreink, akik agitativ és propaganda munkára való vállalkozási készségüket bejelentették és azt jelenleg is fenntartják, azonnal jelentkezzenek!

Szövetségi szervezkedés.

A Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Munkások Szövetsége Központi Szakosztályainak ideiglenes vezetősége ez uton kéri hozzánk való csatlakozásra mindazon munkásokat, polgárokat, akik hívei az igazi keresztény és szocialista gondolatnak és akik egy szebb és boldogabb korszaknak megteremtését óhajtják. Aki nem ellensége önmagának, testvéreinek, gyermekeinek, az azonnal tagfelvételt végett jelentkezzen foglalkozásának megfelelő szakosztályánál, a Szövetség ideiglenes irodahelyiségében: VIII., Baross-u. 48. földszint 2. alatt a következő sorrend szerint:

Vas- és fémmunkások: hétfőn, szerdán, csütörtökön, szombaton és vasárnap d. u. 4—7-ig a központi szakosztálynál (VIII., Baross-u. 48. földszint 2).

Fa- és rokonszakmabeli munkások: hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap d. u. 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-u. 48. földszint 2).

ÉRTESÍTÉS! Értesítjük tagjainkat és lapunk előfizetőit, hogy a Magyarországi Radikális Keresztényszocialista Párt vezetőségének módjában lesz minden tagja és a „Népakarat“ előfizetői részére a mai üzleti detail-áraknál 60—50%-al olcsóbban különböző árucikkeket biztosítani. Többek között: kalap, szövet, fehérnemű, Box- és chevróbőr és más szükségleti cikkeket. Kilátásunk van arra is, hogy sikerül tagjaink számára cukrot is biztosítani. Azonkívül 30 waggon bükk-tüzelőfára kaptunk kedvező ajánlatot. Aki pártunk ezen rendkívüli szociális kedvezményét igénybevenni óhajtja, jelentkezzen hétköznap délután 5 és 7 óra között ideiglenes pártirodánkban: VIII. kerület, Baross-utca 48., földszint 2. alatt.

Sport.

Vasárnapi football-mérkőzések.

Az FTC vasárnapi váratlanul első-rangu játéka gazdag ígért a jövőre nézve, hogy megint a régi szép időket varázsolja elénk, amikor veretlen volt a monarchia football-pályáin. Csak a Rapid szintén kitűnő játéknak köszönhető, hogy az eredmény 0:0-ra eldöntetlenül végződött. A vasárnapi mérkőzések különben is a meglepetések jegyében játszódtak le. M. A. C. 4:0 arányban „játszva” veri az Újpesti Törökvést. M. A. F. C. győz a Törökvés felett 1:0 arányban, a BTC pedig 2:1 arányban az UTE-el szemben.

A „Magyar Vadászok Országos Szövetsége”

Midőn szeretetteljes és hazafias üdvözlőt küld kedves tagjainak a „Nepakarat” szívességéből: hat hónapi hallgatás után életjelt öhajtott adni magáról és jelezni akarta, hogy Szamuely uralomra jutott népe nem pusztította el, nem ölte meg, csak megkötözte és torkába fojtotta a szót. Amint ennek a gyilkos fajnak uralma megtörtött: a mi testünkön is megoldottak a kötelek s a torkunkat szorító véres kéz tehetetlenül hanyatlott le örökre. Azóta élünk és nem töltjük téltelenségben a napot! Szorgalmasan munkálkodunk kedves tagjaink javára és csak azt várjuk, hogy a vasuti és postaforgalom a megszállott területek helyére álljon. Azonnal megfogjuk indítani „Vadászat” című hazafias szökevény lapunkat és vadászfelszerelésétől megfosztott tagjainkat új vadászati eszközökkel ellátni. Bajában, szükségében, a Kárpátok bércein belül elő minden vadász, forduljon csak bizalommal szerető édesanyjához: a „Magyar Vadászok Országos Szövetségéhez”, Budapest, VIII., Gyulai Pál-utca 16.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Matusiak Brunó

műbator-asztalos VII., Bem-utca 11. sz. Legegyszerűbbtől a legdiszesebb berendezést vállalja el.

Keresztény,

30 éves, jó megjelenésű, kitűnő bizonyítványokkal rendelkező doktor, perfect német, jó francia tudással a fővárosban képzettségének megfelelő, titkári, vagy bármely szerény megélhetést biztosító állást a zonnal elvállal. Címe a kiadóban.

Keretetnek

Budapesthez közel, erdőkitermeléshez, lehetőleg gyakorlott 100—150 erdőmunkások. Jelentkezni pártirodánkban délután 5—7-ig.

Gyermekágyat

keresek megvételre jutányos árban. Cím a kiadóban.

Lapterjesztők! Munkanélküliek!

290—300 koronát kereshettek naponként napilapjaink árusításával. A legelterjedtebb reggeli és délutáni lapokat fogjátok terjeszteni. Azonnal jelentkeztek! VIII. ker., Baross-utca 48. sz. földszint 2. alatt.

Wagner Antal szerkesztő szenzációs röpirata:

A bolsevik zsványok aknamunkája Magyarországon.

Második bővített kiadása. — Lapunk minden bizományosánál és árusítójánál kapható. Ára 1 korona. Agitációs célokra szerfölötte alkalmas. Minden keresztény magyar kezében szeretnők látni.

**A „Nepakarat”
a dolgozók lapja.
Ezt terjesszék!**

Cipész- és rokonszakmabeli munkások:

hétfőn, csütörtökön, szombaton és vasárnap d. u. 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Kézműiparosok:

a hét minden napján délelőtt 10—12-ig és délután 4—7-ig a központi szakosztálynál, Baross-utca 48. f. 2).

Sütőipari munkások:

hétfőn, csütörtökön, szombaton és vasárnap d. u. 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Cukrászok:

hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap d. e. 10—12 és d. u. 4—7-ig közp. szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Szijgyártó és bőröndös munkások: hétfőn, szerdán, szombaton és vasárnap d. u. 4—7-ig közp. szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Ács és kőműves munkások:

hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap d. u. 4—7-ig közp. szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Textilipari munkások:

hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII. ker., Baross-utca 48. földszint 2).

Tisztító- és kelmefestő-intézeti munkások:

hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII. ker., Baross-utca 48. földszint 2).

Szabómunkások és munkások: hétfőn, kedden, csütörtökön, szombaton és vasárnap délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII. ker., Baross-utca 48. földszint 2).

Molnárak és malommunkások: hétfő, szerda, szombat és vasárnap délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Nyomdászok:

hétfő, csütörtök, és vasárnap délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Közhivatali tisztviselők:

a hét minden napján délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Közhivatali altisztek és napdíjasok: a hét minden napján délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Városi alkalmazottak:

a hét minden napján délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Vasuti és villamos alkalmazottak: a hét minden napján délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Közegészségügyi alkalmazottak:

hétfőn, csütörtökön, szombaton és vasárnapon délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Szállodai alkalmazottak és pincérek: hétfő kivételével minden nap délután 4—7-ig központi szakosztálynál (VIII., Baross-utca 48. földszint 2).

Kisgazdák, földművelők

személyesen és levélelileg jelentkezhetnek a közp. szakosztálynál mindennap a hivatalos órák alatt, VIII., Baross-utca 48. f. 2.

Egyben értesíti Szövetségünk vezetősége mindazokat, munkanélkülieket, akik velünk rokonszenveznek, hogy szabályaink értelmében a munkanélküliség tartama alatt mindaddig, míg rendes keresetkezésre nem juttatja — a beíratási és tagdíjfizetést elengedi.

A következő nyilatkozat közzétételére kérték fel bennünket:

NYILATKOZAT.

Egyes lapokban újabban forrón öhajtott valótlanosságok jelennek meg a Magyar Irók Szövetségéről és Rákosi Jenő magatartásáról. Anélkül, hogy bárkinek a hajlandóságát vitatni akarnók, kijelentjük, hogy a szövetség diszelnökségét elfogadta Ábrányi Emil, Gárdonyi Géza, Herczeg Ferenc, Prohászka Ottokár és az alulírottak előtt elfogadta Rákosi Jenő is. Hangsúlyozzuk, szövetségünk től távol áll hogy valakit, még Rákosi Jenőt is, erőszakkal tüntessük fel magunkénak, de az igazság érdekében kijelentjük, hogy mindenki, aki a fentiekkel ellenkezőt állít, nem mond igazat.

Budapest, 1919. október 18.

Kosztolányi Dezső, Szabó Dezső.

HIREK.

Mindszentek és halottak napján

a halottak nagy néma városának ezen sebeket felújuló ünnepén, a szokásos kivilágítások, miket a szeretet és kegyelet gyöngéd kezei rendeztek — az idén elmaradtak. A főváros tanácsa betiltotta.

A rendőr sorsa.

Bergendy Ágoston detektív-felügyelőt, kötelességének hű teljesítése közben egy renitens kocsis hasbaszurta. A kötelességteljesítés áldozatát életveszélyes állapotban a Rókusba vitték. Mi azonban nem mehetünk el a szomorú hírnél, hogy fel ne vessük újból a kérdést: hátt meddig, meddig fog ez még tartani, — hogy minden csirkefogó szabadon lebecskázhatja a rendőrörszemek életét? Meddig lesz még vogelfrei a rendőrörszem élete? Sürgős rendeletet követelünk, mely a szolgálatban levő rendőrnek ugyanazokat a jogokat adja — saját életének védelmére — mint a csendőrségnek és katonaságnak. A legkomolyabban várjuk a belügyminiszternek erre vonatkozó intézkedését.

Hétszáz tisztviselőt boesajtottak el megint.

Ha mindjárt olyanok is — akiket a postatakarékpenztár a háborúba vonult tisztviselők pótlására ideiglenes minőségben alkalmazott — mégis — most a tél küszöbén, két heti felmondással az utcára kidobni őket — minden, csak nem keresztény cselekedet! Nem akarjuk hinni, hogy ne lehessen őket emberhez méltó módon végkielégíteni.

Magyar reneszánsz!

jelszóval készül tömörülni a keresztény Magyarország irodalmi és művészvilága. Csatlakozás levélben Barabás Attila festőművésznőnél, Bpest, IV., Magyar-utca 30. II. e.

„Ifjak szava.”

A jövő reménységének, a küzdő keresztény magyar ifjuságnak e kitűnő lapja érdemes arra, hogy minden keresztény ifju kezébe vegye. Változatos, eleven és tüzes irányú, zamatos magyarsága, bátor szókimondása arra predesztinálja, hogy a keresztény magyar ifjusági irodalom hajlékában „az első padosorban” foglaljon helyet.

Halálozás.

Hikádé Józsefné, születet Heinemann Erzsébetnek 32-ik, boldog házasságának 14-ik évében, hosszas szenvedés után Rákosfalván elhunyt az Urban.